

Op de koffie bij ...

We zijn deze keer op de koffie bij Mariet-Manders Gellen. Met de doopnamen Maria Henrica Antonine zag ze op 30 april 1935 het levenslicht. Ze groeide op in een liefdevol gezin met vader, moeder en nog een broer in Neerkant.

Het gezin Gellen woonde lange jaren in Neerkant richting

Meijel, later vestigden ze zich in een groot huis met een flinke tuin in het dorp.

Ze voelden zich daar goed thuis. Vader had een smederij. Ze hielden van gezelligheid. Vastelaovent, het grootste feest van het jaar, werd altijd uitbundig gevierd.

Die goede genen heeft Mariet van haar ouders, die beiden een hoge leeftijd bereikten. Vader werd 93 jaar en haar moeder mocht 84 jaar worden. Voor die tijd al echt een oude dame.

Mariet gaat zeer voorzichtig om met spulletjes die haar aan mooie momenten in haar leven doen denken. Zo heeft ze nog steeds delen van het kinderserviesje dat ze – toen ze nog op de basisschool zat – van haar moeder cadeau kreeg. Een hondje als melkkannetjes en een kleine kopje met ook een dier erop.

Het staat te pronk in de servieskast!

Op slag verliefd

Toen ze in de zestiger jaren Harry Manders ontmoette bij wederzijdse kennissen in Deurne, werden ze beiden op slag verliefd. De eerste dates waren ook meteen naar feesten. Zo leerden ze elkaar tijdens carnavalsfeesten goed kennen.

Harry en Mariet bezochten carnavalsfeesten in Milheeze en Venray. Het was fijn dat er al vroeg in de relatie een auto was. En nog steeds houdt Mariet van reuring. Haar 90ste verjaardag ligt nog vers in het geheugen. Niet alleen door het gezellige feest, maar ook door de polonaise die trots door Mariet werd aangevoerd!

Terugkijkend op dit feest kan gezegd worden dat het een dendierend feest werd in de Goeije, waar familie, vrienden en burens werden uitgenodigd. Wie dacht dat het een rustig feestje zou worden had het helemaal mis. Bijna niemand bleef zitten bij polonaise en dans. En zeker de jarige job niet!

Vijf jaar verkering

Harry en Mariet hadden vijf jaar verkering en – zoals het in die tijd vaak ging – trouwden ze “in” bij vader en moeder Gellen. Het huis was groot genoeg. Dat was op 19 september 1967. Hoewel Harry niet zoveel met de kerk ophad (door een zeer strenge katholieke jeugd) werd er toch in de kerk van Neerkant getrouwd. Een jaar later werden ze verblijd met hun eerste zoon die ze Gerard noemden. Och wat waren ze gelukkig met zo’n mooi kind!

Graag wilden ze nog meer kinderen, maar het duurde 10 jaar voordat er opnieuw een zoon werd geboren in het Ziekenhuis Roermond. Deze schat werd Dirk genoemd. Omdat Mariet inmiddels ruim de veertig gepasseerd was werd er tijdens de zwangerschap bijzonder goed op haar gelet. Ze is dokter De Leeuw nog steeds dankbaar dat hij zo goed voor haar zorgde.

Harry werkte veertig jaar bij de DAF en mocht daarna vervroegd met pensioen. Doordat hij veertig dienstjaren bij hetzelfde bedrijf had gewerkt, werd zijn salaris de laatste vijf jaar tot zijn daadwerkelijke pensioendatum gewoon doorbetaald.

Een werkzaam leven gewend, wijdde hij zich aan het opknappen van huis en tuin. Hij kon als het ware het ijzer smeden als het heet was!

Toen de kinderen groter werden en niet meer haar dagelijkse voortdurende zorg nodig hadden, zocht Mariet naar een bezigheid.

Die vond ze in het aspergesteken en het aardbeien plukken. Ze bleef immers graag bezig.

In 2009 werden huis, dubbele garage en tuin eigenlijk een beetje te groot voor het goede. Daarom zocht het stel een andere – minder bewerkelijke – woning. Die werd gevonden aan de Burgemeester Linssenstraat in Meijel. Ze kochten het huis van de familie Van Gooden. Ze waren er snel gewend. En opnieuw kon echtgenoot Harry aan de slag om dingen te ontwerpen die handig waren in en rond het huis.

Helaas ontstonden op enig moment hartproblemen bij Harry, waardoor hij in het ziekenhuis belandde en twee stents nodig waren. Hij bleef echter tobben en de laatste twee maanden van zijn leven bracht hij in een zorgcentrum door. Hij stierf op 12 mei 2018. En wordt nog steeds node gemist.

Mariet heeft een manier gevonden om met verdriet om te gaan. Ze borduurt of knutselt memoranda in elkaar en zo – al werkend eraan – verwerkt ze wat er gebeurde in haar leven. Vele borduurwerken hangen in haar huis. Om Harry een ereplekje te geven borduurde ze dit schilderij. En dat ze in de loop van haar leven heel wat geborduurd heeft kunt u gerust aannemen!

Vele vriendinnen

Wel bijzonder is het feit dat Mariet vanaf haar jeugd nog steeds vele vriendinnen heeft. Vooral uit de Neerkantse tijd natuurlijk! Maar ook in Meijel mag ze niet klagen. Ze wordt meermaals per week bezocht door diverse mensen. En ook deze vriendinnen kunnen geweldig mee feesten!

Haar familie is haar heilig. Ze is vooral dol op de tweeling Vonne en Tess die Gerard en Debby kregen en die inmiddels de beschikking hebben over het autootje van oma Mariet, die op haar 90ste haar rijbewijs niet meer wilde verlengen.

Ook haar zonen zijn nog steeds haar grote schatten en al wonen Dirk en Helke wat verder weg, toch blijft het contact goed.

Als Mariet met de rollator naar de bakker wandelt en ze wordt door haar kleindochter opgemerkt, dan staat haar enthousiaste kleindochter al te zwaaien en gaat Mariet heerlijk koffie drinken bij de Goeije. En meestal neemt ze er dan ook nog een stukje heerlijke vlaai bij.

Het is zo leuk om door je kleindochter bediend te worden en nog even gezellig te kunnen buurten.

Ze is dan ook een graag geziene gast.

De laatste jaren kreeg ook Mariet hartproblemen en ook zij had stents nodig. Maar ... wie haar spreekt ziet een vrouw met pretlichtjes in haar ogen en met nog steeds ambitie voor zich. Natuurlijk nemen de fysieke krachten af en doet ze flink haar best weer wat gewicht erbij te krijgen.

Ondanks wat lichamelijke ongemakjes (en alle pillen die ze moet slikken) gaat het leven Mariet nog goed af. Ze kijkt met vreugde naar elke nieuwe dag en vraagt zich elke ochtend opnieuw af wat voor visite ze zal krijgen en welke vreugde de dag weer zal brengen.

We wensen haar nog veel geluk in het leven toe.

